

Γιατί στη Γάζα

δεν εξεγέρθηκαν ποτέ ενάντια στη δικτατορία της Χαμάς;

"Θα μπορούσαν να είχαν ξεσηκωθεί, θα μπορούσαν να είχαν πολεμήσει εναντίον αυτού του μοχθηρού καθεστώτος που κατέλαβε τη Γάζα με πραξικόπημα". Ο πρόεδρος του Ισραήλ Ισαάκ Χέρτσογκ σίγουρα θα έπρεπε να το σκεφτεί καλύτερα πριν ξεστομίσει κάτι τέτοιο. Ωστόσο εκείνοι που δεν το κάνουν - εκείνοι δηλαδή που δεν είχαν καμία ανάγκη να δίνουν προσοχή στην παλαιστινιακή πολιτική ζωή μέχρι πριν από έναν μήνα - θα μπορούσαν να συγχωρεθούν που ρωτούν γιατί η Χαμάς δεν αντιμετώπισε ποτέ μια σοβαρή εξέγερση μέσα από τη Γάζα στα 17 χρόνια που κυβερνά τη Λωρίδα.

"Συλλογική ευθύνη"

Το γεγονός ότι όντως δεν αντιμετώπισε κάτι τέτοιο, επιτρέπει σε ορισμένους, στο Ισραήλ και αλλού, να συναγάγουν ότι η πλειοψηφία των 2,3 εκατομμυρίων Παλαιστινίων οι οποίοι είναι περιορισμένοι στα 360 τετραγωνικά χιλιόμετρα της Λωρίδας της Γάζας πιθανότατα εγκρίνουν τις ενέργειες της **τρομοκρατικής οργάνωσης**, συμπεριλαμβανομένης της φρικτής επίθεσής της στο νότιο Ισραήλ στις 7 Οκτωβρίου. Το να ακολουθήσει κανείς αυτή τη λογική οδηγεί στο συμπέρασμα ότι όλοι οι κάτοικοι της Γάζας είναι **συνένοχοι σε τρομοκρατική δράση**. "Είναι ένα ολόκληρο έθνος εκεί έξω που ευθύνεται", είπε ο Χέρτσογκ στους δημοσιογράφους λίγες ημέρες μετά την επίθεση της 7ης Οκτωβρίου. "Η γνωστή ρητορική για αμάχους που δε γνωρίζουν, δεν εμπλέκονται, δεν ανταποκρίνεται πλήρως στην αλήθεια".

Και ο Χέρτσογκ, θυμηθείτε, ανήκει στη φιλελεύθερη-προοδευτική πλευρά του ισραηλινού πολιτικού κατεστημένου: πρώην επικεφαλής του κεντροαριστερού Εργατικού Κόμματος, έθεσε ανεπιτυχή υποψηφιότητα για την πρωθυπουργία εναντίον του δεξιού Μπενιαμίν Νετανιάχου στις βουλευτικές εκλογές του 2015. Το 2021 εξελέγη στην πρόεδρος της χώρας, μια θέση που δεν έχει εκτελεστικές αρμοδιότητες, σε έναν ρόλο που όμως απαιτεί από εκείνον να ενεργεί ως ηθική πυξίδα ολόκληρου του έθνους του Ισραήλ.

Εκείνοι που δεν έχουν επιβαρυνθεί με τέτοιες ευθύνες και κινούνται στο αντίθετο άκρο του πολιτικού φάσματος έχουν προχωρήσει πολύ περισσότερο από τον Χέρτσογκ, επιρρίπτοντας τη συλλογική ευθύνη για τα εγκλήματα της Χαμάς σε όλους τους πολίτες της Γάζας - και έχουν προτείνει συλλογική τιμωρία. Στην πιο ακραία περίπτωση αυτού του παράλογου συλλογισμού, ο υπουργός Πολιτιστικής Κληρονομιάς του Ισραήλ Αμιχάι Ελιγιάχου άφησε να εννοηθεί ότι η ρίψη ατομικής βόμβας στη Λωρίδα θα ήταν μια επιλογή.

Πώς βρέθηκε η Χαμάς να κυβερνά τη Λωρίδα της Γάζας

Γιατί, λοιπόν, οι κάτοικοι της Γάζας δεν ξεσηκώθηκαν ποτέ ενάντια στη Χαμάς; Πριν απαντήσω αυτό το ερώτημα, επιτρέψτε μια σύντομη παράκαμψη για να εξηγήσω το πώς η Χαμάς βρέθηκε να κυβερνά τη Λωρίδα.

Η ισλαμιστική οργάνωση κέρδισε τις τελευταίες εκλογές οι οποίες διεξήχθησαν στη Γάζα και στη Δυτική Όχθη, το 2006. Τότε, η Χαμάς αναγνωριζόταν κυρίως ως ριζοσπαστικό παρακλάδι του ισλαμιστικού, παναραβικού πολιτικού κινήματος της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, ωστόσο η κύρια έλξη προς αυτήν για τους ψηφοφόρους ήταν ότι αποτελούσε μια **εναλλακτική λύση στη Φατάχ**, την πολιτική παράταξη η οποία διοικεί την Παλαιστινιακή Αρχή - τη **βαθιά διεφθαρμένη και ανίκανη κυβέρνηση που είναι υπεύθυνη για τη Δυτική Όχθη** και (τυπικά και για) τη **Γάζα**. Η προεκλογική εκστρατεία της Χαμάς στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό στο ζήτημα της **διαφθοράς**, το οποίο βρήκε **απήχηση** στους ψηφοφόρους.

Η προοπτική ισλαμιστές να διοικούν την Παλαιστινιακή Αρχή ανησύχησε το Ισραήλ, καθώς και τις ΗΠΑ. Ωστόσο, η Φατάχ αμφισβήτησε τα αποτελέσματα και οι δύο οργανώσεις βρέθηκαν να δίνουν μάχες. Όταν η σκόνη κατακάθισε το 2007, η **Φατάχ αφέθηκε να διατηρεί τον έλεγχο της Παλαιστινιακής Αρχής**, ωστόσο η αρμοδιότητά της περιορίστηκε στη **Δυτική Όχθη**. **Η Χαμάς επικράτησε στη Γάζα**.

Η Χαμάς δεν άργησε να αποδείξει ότι ήταν τόσο διεφθαρμένη και ανίκανη όσο και η Φατάχ, με την ανειρήνευτη αντίθεσή της στο Ισραήλ να αποτελεί τη μοναδική πηγή νομιμοποίησής της. Ο στόχος της, ο οποίος δηλώθηκε ρητά στο αναθεωρημένο καταστατικό της που υιοθετήθηκε το 2017, ήταν πάντα η καταστροφή του κράτους του Ισραήλ. Οπλισμένοι και εκπαιδευμένοι από το Ιράν, οι μαχητές της συγκρούονταν ανά καιρούς με τις Δυνάμεις Άμυνας του Ισραήλ (IDF), προκαλώντας καταστροφή στη Γάζα.

Σκληρή δικτατορία

Εν τω μεταξύ, η Χαμάς **εδραίωσε τον έλεγχό της στη Γάζα εξαλείφοντας συστηματικά κάθε αντίθεση**. Διατηρεί ένα δίκτυο **κατασκόπων, πληροφοριοδοτών και επιβολής ασκώντας το μονοπώλιο της βίας**. Ομάδες ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως η **Διεθνής Αμνηστία** είχαν σημάνει συναγερμό σχετικά με μια **"βίαιη εκστρατεία απαγωγών, βασανιστηρίων και παράνομων δολοφονιών"** εναντίον Παλαιστινίων αντιπάλων της. Εντελώς προβλέψιμα, τα θύματα κατηγορούνταν ότι ήταν "κατάσκοποι" ή σε κάποια συνεννόηση με το Ισραήλ.

Με τη Γάζα ουσιαστικά αποκλεισμένη από τον υπόλοιπο κόσμο λόγω των ισραηλινών περιορισμών στα ταξίδια και το εμπόριο, η Χαμάς **ανέλαβε και τον έλεγχο της οικονομίας** ως ο κύριος εργοδότης και διανομέας πληρωμών των εκεί Παλαιστινίων. Αποφασίζει πώς θα χορηγηθεί η ξένη βοήθεια και οι ηγέτες της διοχετεύουν μεγάλα ποσά σε ένα διεθνές χαρτοφυλάκιο επενδύσεων. Εν τω μεταξύ, η οργάνωση καταστέλλει τους κατοίκους της Γάζας που διαμαρτύρονται λόγω των οικονομικών δυσκολιών.

Ο Ισμαΐλ Χανίγε, ο οποίος ηγείται του πολιτικού γραφείου της οργάνωσης, ισχυρίζεται ότι οι ενέργειες της Χαμάς αντιπροσωπεύουν τους πολίτες της Γάζας. Μετά όμως από 17 χρόνια πολιτικοστρατιωτικής κυριαρχίας της Χαμάς, οι κάτοικοι της Γάζας έχουν ελάχιστα πολιτικά δικαιώματα ή πολιτικές ελευθερίες. Η συντριπτική πλειοψηφία είναι πολύ νέα για να έχει συμμετάσχει στις εκλογές του 2006 και κανένας από αυτούς τους ανθρώπους δεν είχε την ευκαιρία να διώξει τη Χαμάς από την εξουσία μέσω εκλογών.

Εάν είχαν την ευκαιρία, άραγε θα το έκαναν; Μπορούμε να το μάθουμε με βεβαιότητα εάν - ή όποτε - επιτραπούν ελεύθερες και δίκαιες εκλογές στον θύλακα. Στον βαθμό που είναι δυνατή η διεξαγωγή δημοσκοπήσεων σε έναν πληθυσμό που ζει υπό καθεστώς φόβου, υπάρχουν κάποιες ενδείξεις ότι οι κάτοικοι της Γάζας θα ήθελαν να φύγει η Χαμάς. Μια **πρόσφατη έρευνα του Ινστιτούτου της Ουάσιγκτον** έδειξε ότι η μεγάλη πλειοψηφία επιθυμεί η Παλαιστινιακή Αρχή να κυβερνά τη Γάζα. Αυτό το αποτέλεσμα είναι διπλά αξιοσημείωτο, δεδομένου ότι **η ηγεσία της Φατάχ έχει βαδίσει μονάχα από το κακό στο χειρότερο** από την τελευταία φορά που είχε εξουσία στη Γάζα.

Το να περιμένει ωστόσο κανείς από τους πολίτες της Γάζας να ξεσηκωθούν ενάντια στη Χαμάς σημαίνει να τους ζητά να ρισκάρουν τη ζωή και το βιος τους προκειμένου αντιμετώπισουν μια τρομοκρατική οργάνωση η οποία έχει επανειλημμένα επιδείξει προθυμία να σφάζει Παλαιστίνιους, όπως ακριβώς το έκανε πρόσφατα με τους Ισραηλινούς.

Την ώρα, μάλιστα, που η Χαμάς μπορεί να βασιζεται σε μια περιφερειακή δύναμη, το Ιράν, για να την προμηθεύει με όπλα, το μόνο το οποίο μπορούν να περιμένουν οι κάτοικοι της Γάζας από τον υπόλοιπο κόσμο είναι συσσωρευμένη συμπάθεια - μαζί με παράλογες προσδοκίες.

Του [Bobby Ghosh](#) _ Μπόμπι Γκος \ Bloomberg

σσ.

Ο Aparisim "**Bobby**" Ghosh είναι ινδικής καταγωγής Αμερικανός δημοσιογράφος και σχολιαστής μέλος της συντακτικής επιτροπής στο Bloomberg Opinion. Ξεκινώντας το 2016, ο Ghosh ήταν αρχισυντάκτης των Hindustan Times, προηγουμένως διευθύνων συντάκτης του ιστότοπου επιχειρηματικών ειδήσεων Quartz και παγκόσμιος συντάκτης του περιοδικού Time. Είναι Αμερικανός υπήκοος και ήταν ο πρώτος μετανάστης που ονομάστηκε παγκόσμιος συντάκτης στα περισσότερα από 80 χρόνια του Time. Υπήρξε στο παρελθόν επικεφαλής του γραφείου του Time στη Βαγδάτη και ένας από τους μακροβιότερους ανταποκριτές στο Ιράκ. Έχει γράψει ιστορίες από άλλες περιοχές συγκρούσεων, όπως τα παλαιστινιακά εδάφη και το Κασμίρ. Έχει επίσης εργαστεί για το Time Asia και το Time Europe και έχει καλύψει θέματα ποικίλα όπως η τεχνολογία, το ποδόσφαιρο, οι επιχειρηματικές και κοινωνικές τάσεις. Ξεκίνησε την καριέρα του ως δημοσιογράφος με την Deccan Chronicle _ μια αγγλική εφημερίδα, μετά στο Visakhapatnam και στην Andhra Pradesh, στην Ινδία. Η δημοσιογραφία του στη Βαγδάτη περιλαμβάνει προφίλ βομβιστών αυτοκτονίας και άλλων "τρομοκρατών", ιστορίες για "εξέχοντες" Ιρακινούς και επίσης πολιτικά πρόσωπα.

